

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 426/20		
1. USTALENIE FAKTÓW				
1.1 Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
1.11.	H. K. (1)	Przestępstwo z art. z art. 216 § 1 kk i art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty		
1. w dniu 1 kwietnia 2019 roku w K. w siedzibie Sądu Okręgowego w Kielcach przy ul. (...), poprzez oplucie w twarz, oskarżony H. K. (1) znieważył oskarżyciela prywatnego P. W. w jego obecności oraz naruszył jego nietykalność cielesną.	zeznania świadka P. W.	k. 71v-72		

zeznania świadka K. J.	k. 72v-73			
płyta z nagraniem zajścia z dnia 1 kwietnia 2019 roku	k. 58, 73			
dane o karalności	k. 53-54			
częściowo wyjaśnienia oskarżonego H. K. (1)	k. 70v-71			
2. czynu tego oskarżony H. K. (1) dopuścił się mając w stopniu znacznym ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolność do pokierowania swoim postępowaniem w rozumieniu art. 31 § 2 kk	opinia sądowo – psychiatryczna sporządzona przez biegłych psychiatrów E. P. i K. P.	k. 41- 44		
1.2 Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
		w		
Przy każdym czynie wskazać fakty	Dowód	Numer karty		

uznane za nieudowodnione				
Brak				
2. OCena DOWOdów				
2.1 Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1	zeznania świadka P. W. (k. 71v-72)	Z zeznań świadka P. W. wynika, iż w dniu 1 kwietnia 2019 roku na korytarzu Sądu Okręgowego w Kielcach, podczas oczekiwania na winę, został opluty w prawy policzek przez H. K. (1). Jak wskazał nie było to kichnięcie tylko plunięcie. Tym postępkim oskarżonego poczuł się znieważony. Jednocześnie świadek opisał zachowanie H. K. (1) względem K. J. podczas opuszczania sali rozpraw. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. W., są one bowiem spójne, konsekwentne i logiczne, a nadto znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka K. J. oraz zapisie monitoringu z		

		przedmiotowego zajścia, zabezpieczonego z kamer Sądu Okręgowego w Kielcach.		
1.	zeznania świadka K. J. (k. 72v-73)	Świadek K. J. zaprezentował przebieg zdarzeń z dnia 1 kwietnia 2019 roku w sposób zbieżny z relacją świadka P. W.. Także i on wskazał, iż H. K. (1) w pewnym momencie odwrócił się i napluł w twarz oskarżycielowi prywatnemu. Zobaczył później, iż po twarzy pana W. leci ślina. To nie było kichnięcie tylko celowe oplucie. Świadek opisał także zachowanie oskarżonego wobec jego osoby. Zeznania świadka są kategoryczne i logiczne, dlatego też stały się one podstawą ustaleń Sądu.		
	płyta z nagraniem zajścia z dnia 1 kwietnia 2019 roku (k. 58, 73)	Zawiera utrwalony na monitoringu Sądu Okręgowego w Kielcach obraz przedmiotowego zajścia. Na nagraniu tym widoczne jest jak oskarżony H. K. (1) opluwa oskarżyciela prywatnego. Dowód obiektywny, oddaje rzeczywisty przebieg		

		krytycznego zdarzenia.		
1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego H. K. (1) (k. 70v-71v)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego H. K. (1) co do tego, iż był on w dniu 1 kwietnia 2019 roku w budynku Sądu Okręgowego w Kielcach. Wyjaśnienia w tej części są bowiem spójne z zeznaniami świadków P. W. oraz K. J., a także z nagraniem monitoringu.		
1	dane o karalności (k. 53-54)	Sporządzone przez uprawniony organ, zgodnie z obowiązującymi przepisami.		
2	opinia sądowo - psychiatryczna (k. 41-44)	Sąd w całości podzielił opinię biegłych psychiatrów K. P. i E. P., jest ona bowiem pełna, jasna oraz nie zawiera sprzeczności, zaś biegli posiadają stosowne doświadczenie w swojej dziedzinie, w sposób logiczny uzasadnili poszczególne wnioski płynące z opinii.		
2.2 Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów				

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego H. K. (1) (k. 70v-71)	<p>Nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego, w tej części w której starał się on przekonać, iż w nie opluł celowo pokrzywdzonego, a po prostu na niego kichnął, „bo z twarzą się nie odsunął”, „to było tak jakby mój organizm chciał oczyścić siebie poprzez kichnięcie”. Jednocześnie oskarżony wskazywał, że całe zajście zostało sprowokowane przez P. W., który zastawił mu drogę, mówił do niego „uderz mnie czy coś”, podszedł do niego bardzo blisko. Wyjaśnienia tej treści stanowią przyjętą przez oskarżonego linię obrony, zmierzającą wyłącznie do uchronienia się przed odpowiedzialnością karną za zarzucane mu przestępstwo. Takiej wersji</p>		

		<p>zdarzeń nie potwierdził bowiem P. W., który stanowczo wskazywał, iż „nie było to kichnięcie tylko plunięcie”. Także K. J. twierdził, że doszło do oplucia pokrzywdzonego przez H. K. (1).</p>		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU				
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony		
	3.1 Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
x	3.2 Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I.	H. K. (1)	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			B. K.	
Dokonana przez Sąd analiza			M. G.	

zgromadzonego materiału dowodowego pozwoliła na ustalenie, iż oskarżony H. K. (1) w dniu 1 kwietnia 2019 roku w siedzibie Sądu Okręgowego w Kielcach przy ulicy (...), poprzez oplucie w twarz, znieważył oskarżyciela prywatnego P. W. w jego obecności oraz naruszył jego nietykalność cielesną, czym w pełni wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 216 § 1 kk i 217§ 1 kk w zw. z art. 11§ 2 kk.

Dobrem chronionym przez treść art. 217 kk jest nietykalność cielesna i zawarty w niej element godności człowieka, wolność człowieka od fizycznych, niezgodnych z jego wolą oddziaływań na jego ciało [M. M., Ustawowe znamiona, s. 67). W literaturze podkreśla się, że przepis art. 217 kk stoi na straży realizacji konstytucyjnej zasady, określonej w art. 41 ust. 1 Konstytucji RP, zapewniającej każdemu prawo do nietykalności osobistej (J.

Wojciechowski,
w: Wąsek, Kodeks
karny, t. I,
2010, s. 1359-1360).
Czynnością
sprawczą jest
naruszenie
nietykalności
cielesnej, które może
polegać na
uderzeniu, wyraźnie
wskazanym przez
ustawodawcę w
treści art. 217
kk oraz na
innym naruszeniu
nietykalności np.
opluciu
pokrzywdzonego,
jego szarpaniu,
ciągnięciu za włosy,
popychaniu, oblaniu
wodą,
nieczystościami,
obrzuceniu jajkami,
obcięciu włosów,
„pstryknięciu” w
nos, pociąganiu za
ucho, szczypaniu,
klepaniu po
pośladkach i
barkach,
wymierzaniu
kuksańców (Marek,
Kodeks karny 201,
s.488, M. Mozgawa
Ustawowe
znamiona, s. 71
in.). Naruszenie
nietykalności
cielesnej, o jakim
mowa w art.
217 kk, nie
może powodować
uszczerbku na
zdrowiu ujętego w
art. 156 lub 157
kk. Jak wskazał
Sąd Najwyższy na
gruncie art. 182

kk z 1969 r., za naruszenie nietykalności cielesnej może być uznane tylko takie zdarzenie, które nie powoduje żadnych zmian anatomicznych lub fizycznych w organizmie człowieka i nie pozostawia na jego ciele śladów lub- co najwyżej- nieznaczny lub przemijający ślad w postaci niewielkiego i krótkotrwałego zasinienia (wyr. SN z 9.9.1969 r., V KRN 106/69, OSNKW 1970, Nr 1, poz. 3). O karalnym naruszeniu nietykalności cielesnej można mówić jedynie wówczas, gdy naruszenie następuje bez zgody pokrzywdzonego. Przepięstwo naruszenia nietykalności cielesnej można popełnić tylko umyŝlnie, zarówno z zamiarem bezpoŝrednim, jak i ewentualnym.

Zgodnie natomiast z art. 216 § 1 kk „kto znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność lecz publicznie lub w zamiarze, aby

zniewaga do tej osoby dotarła podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności".
Znieważyc w tym kontekście oznacza ublizyc komus, zachowac sie wzgledem kogos w sposob obrazliwy. Ze wzgledu na przedmiot ochrony, jakim jest godnosc czlowieka, za zniewage uwaza sie zachowanie uwlaczajace godnosci, wyrazajace lekcewazenie lub pogarde dla innej osoby. W wiekszosci przypadkow zniewaga przybiera postac slowna (uzywanie sów wulgarnych), moze miec tez postac pisemna (obrazliwy list), czasami jednak dochodzi do zniewazenia poprzez gesty np. spoliczkowanie czy oplucie. O tym czy dane zachowanie ma charakter zniewazajacy, decyduja dominujace w spoleczestwie oceny i normy obyczajowe.

Zachowanie oskarzonego H. K. (1) polegajace na opluciu

pokrzywdzonego
niewątpliwie
naruszyło
nietykalność
cielesną P. W..
Naruszenie to
nastąpiło bez zgody
pokrzywdzonego.
Dodatkowo P. W.
skutkiem działania
oskarżonego nie
doznał żadnych
widocznych obrażeń
ciała. Swoim
zachowaniem
polegającym na
opluciu
pokrzywdzonego
oskarżony wyraził
mu także pogardę i
lekceważenie.
Postępkiem tym
P. W. poczuł
się znieważony,
zachowanie to
obiektywnie
naruszyło
obowiązujące normy
społeczne. Powyższe
uzasadnia przyjęcie
kumulatywnej
kwalifikacji z art. 216
§ 1 kk i art. 217 §
1 kk w zw. z art.
11 § 2 kk. Wskazać
przy tym należy,
że oskarżony czynów
tych dopuścił się
mając ograniczoną
w stopniu znacznym
zdolność do
rozpoznania
znaczenia czynu i
pokierowania swoim
postępowaniem, co
również musiało
znaleźć
odzwierciedlenie w
kwalifikacji prawnej

przypisanego mu
czynu.

Oceniając stopień
społecznej
szkodliwości
popelnionego przez
oskarżonego H. K.
(1) przestępstwa,
stwierdzić należy,
że jest on także
wysoki. Oskarżony
bowiem bez żadnego
powodu,
doprowadził do
zdarzenia, w którym
naruszył
nietykalność
cielesną innej osoby,
a także wyraził
dla niej pogardę.
Czyn jego godził w
tak istotne dobro
prawne, jakim jest
zdrowie i godność
człowieka.

Z uwagi na
ograniczenie w
stopniu znacznym
zdolności
oskarżonego do
rozpoznania
znaczenia czynu i do
pokierowania swoim
postępowaniem, Sąd
uznał, że stopień
jego winy nie jest
wysoki. Oskarżony
H. K. (2) nie
działał bowiem w
warunkach pełnej
swobody decyzyjnej,
jego proces
decyzyjny był
zaburzony.

	3.3 Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania				
Nie dotyczy				
#	3.4 Umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania				
Nie dotyczy				
#	3.5 Uniewinnienie			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia				
Nie dotyczy				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
H. K. (1)		I.	Sąd kierując się dyrektywami z art	

		<p>53 kk, orzekł w stosunku do oskarżonego za przestępstwo przypisane mu niniejszym wyrokiem karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych. Liczba orzeczonych wobec oskarżonego stawek dziennych grzywny odpowiada stopniowi zawinienia oraz społecznej szkodliwość dokonanego przez niego czynu. Ustalona wysokość jednej stawki dziennej w ocenie Sąd uwzględnia sytuację majątkową, finansową i rodzinną H. K. (1), który jest emerytem i z tego tytułu osiąga on dochód w wysokości 1504 złotych.</p> <p>Jako okoliczność zaostrzającą wymiar kary Sąd miał na względzie fakt, że oskarżony był już w przeszłości karany (k. 53-54).</p>	
<p>4. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
1.6. inne zagadnienia				
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>				
<p>Sąd oczywiście miał na względzie, że oskarżony przypisanego mu niniejszym wyrokiem czynu dopuścił się w warunkach art. 31§ 2 kk, a dodatkowo, iż jego zachowanie motywowane było trwającymi od dłuższego czasu bataliami sądowymi. Podnieść należy jednak, iż żadne emocje nie usprawiedliwiają takiego</p>				

<p>postępowania, jakim jest oplucie drugiego człowieka.</p> <p>Dodatkowo H. K. (1) dopuścił się przypisanego mu czynu w budynku sądu, dlatego jego zachowanie winno być napiętnowane w sposób dotkliwy. Z tego powodu Sąd nie zastosował wobec oskarżonego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary.</p>			
<p>7. Koszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
<p>II.</p>	<p>Sąd w oparciu o art. 628 pkt 1 kpk zasądził od oskarżonego H. K. (1) na rzecz oskarżyciela prywatnego P. W. kwotę 1020 złotych tytułem poniesionych przez niego kosztów procesu. Na kwotę tę złożyły się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zryczałtowana równowartość wydatków w kwocie 300 złotych wyłożona przez oskarżyciela prywatnego przy wnoszeniu aktu oskarżenia. 		

	<p>Zryczałtowana równowartość wydatków określona została zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 maja 2003 roku w sprawie wysokości zryczałtowanej równowartości wydatków w sprawach z oskarżenia prywatnego,</p> <p>- kwota 720 złotych tytułem wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika, zgodnie z żądaniem i zgodnie ze stawkami wynikającymi z § 11 ust. ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015 poz. 1800).</p>		
<p>III.</p>	<p>Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j.: Dz. U. z 2012 r., Nr 123, poz. 1058 ze zm.) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. N. Z. kwotę 442,80 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej</p>		

	<p>pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu H. K. (1) z urzędu, wobec złożonego w tym zakresie stosownego wniosku w terminie przez prawo przewidzianym, uwzględniając ilość terminów rozprawy, na których była obecna oraz fakt iż, co wynika z oświadczenia obrońcy, koszty te w żadnej części nie zostały opłacone. Wynagrodzenie to odpowiada stawkom przewidzianym za obronę przed sądem rejonowym w postępowaniu szczególnym zgodnie z § 4 ust. 3 i § 17 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p>		
IV.	<p>Mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego H. K. (1) i jego możliwości zarobkowe, Sąd na podstawie art. 624§ 1 kpk zwolnił oskarżonego od</p>		

	ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.		
1.Podpis			
Sędzia Monika Marcinkowska			